

Kapitán bude Vetchý

18

TÉMA

„Hrdinové knihy Proč kluci milují fotbal utvořili tým s mužstvem Dukly Praha pod vedením trenéra Žipaje, a proti nim se postavili aktéři Okresního přeboru,” píše Zuzana Maléřová.

Narodila jsem se ve valašských horách do fotbalové rodiny. Svůj první zápas si pamatuju už z dětského kočárku. Ale až když se mi po deceři narodil syn a pronesl „chci hrát fotbal“, začala jsem si klást otázky.

Pamatuju si desítky významných zápasů, u kterých jsem mohla být zblízka. Mám dodnes uschované dopisy a pohlednice od hráčů kamarádů zasláné ze zlatého olympijského turnaje, bronzové Evropy, ze semifinálových pohárových bojů Baníku Ostrava či pohárových utkání Dukly Praha. Vzpomínám si, co mnozí z nich v průběhu těchto utkání prožívali ve svém soukromí – od radostného narození dítěte až po tragickou smrt otce nebo vážnou nemoc matky.

Už tehdy mi fotbalová hra připomínala život. A když nám Jery přivedl do rodiny další syny, z nichž jeden se mu stal bratrem, druhý nejlepším kamarádem a další skvělými partáky i mimo hřiště, vznikla kniha Proč kluci milují fotbal. Kniha o hledání hodnot. Odpovídá na mnohé otázky: Proč bolí loučení, Proč ustát velké prohry, Proč občas nevíme kam patříme, Proč člověk někdy zůstává sám, Proč život není o fotbale...

Hrdinové této knížky mají skutečná jména a na fotografiích skutečné tváře. V jejím závěru se v kapitole Proč překročit práh dětství vydávají ze svých rodných Vršovic do fotbalového světa. Tři z nich – Jery, Raty a Jirka – do Dukly Praha. Kniha vyvolala velký ohlas a vzápětí vyšla ve druhém vydání. Ve stejnou chvíli, kdy svou filmovou premiéru prožíval Okresní přebor. Právě tato chvíle zrodila můj osobní fotbalový zážitek.

K vzájemnému utkání se sešli hrdinové knihy Proč kluci milují fotbal, kteří utvořili tým s mužstvem Dukly Praha pod vedením trenéra Žipaje, a proti nim se postavili aktéři Okresního přeboru: Jirka Luňák – Ondřej Vetchý, Áda Větvíčka – Leoš Noha, pokladník Ludva – Pavel Kikinčuk, brankář Kája – Jakub Kohák, Jarmil Hubáček – Ladislav Hampl. Jejich tým doplnili ligoví hráči Dukly v čele se svým kapitánem Patrikem Gedeonem (i když role kapitána zůstala samozřejmě Ondřeji Vetchému, který by bez kapitánské pásky snad nebyl schopen hrát). Taktika trenéra Pepíka Hnátky – Miroslava



Kroboty byla jasná: „Dlouhé nakopávané míče, vzhledem k výšce soupeře udržet míč co nejdéle ve vzduchu. Pak si kluci ani nekopnou.“

Ovšem ti si připravili zase svou taktiku. Takto ji sepsal dvanáctiletý Jeroným Bohdan:

„Páteří mužstva je Jirka Luňák – Ondřej Vetchý. Myslím ale, že když se mu odebere kapitánská páska a předá se Patriku Gedeonovi, bude to stačit k jeho vyřazení ze hry. Navíc bude mít velké problémy se soustředěností, protože přítomnost trenéra Dukly Luboše Kozla mu vnukuje nový sen – dostat se na jeho trenérské místo. Tím se Luňák zaměstná sám.“

Překvapením na hřišti bude hrající trenér Pepík Hnátek – Miroslav Krobot. Ale až zjistí, že v našem týmu je ukrytý jeden slávista, než se nadějeme, bude ho s tyčív ruce honit po celé Praze. Navíc pro něj bude těžké vyrovnat se s faktem, že náš trenér Žipaj nás ty trojúhelníky opravdu naučil.

Hospodský Matějka – Pavel Nečas by mohl být mohutný soupeř. Ale kvůli zranění hrát nemůže, a navíc spoléhám, že spoluhráče otráví svými obvyklými hláskami: „Tak co, dřeváci...“

Jarda Kužel – David Novotný stávkuje, raději hraje divadlo v Liberci a demonstruje tak trenérovi Hnátkovi svou nespokojenost s vedením týmu. Je ovšem zálužný a zajistil si za sebe náhradu – kanonýra Dukly Ivana Lietavu.

Ráčkující Áda – Leoš Noha by měl být velmi silný hráč, vždýt ho jeho trenér očkuje proti vzteklině. Má ale velkou slabinu. Je to proutrník. Tady velkou roli musí sehrát hlavně naše maminky rozestavené kolem hřiště. Nebude myslet na fotbal, ale bude jim vymýšlet básničky. A až zavlní gól, jen na něj zavoláme vjuku, vjuku...

Brankáři Kájovi – Jakubovi Kohákovi je nutné přinést na hřiště poker. Určitě si ho bude chtít zahrát s Filipem Radou a prázdnou branku máme na dostřel. Díky pokeru a kartám bude mimo hru jistě i Ludva Hovorka – Pavel Kikinčuk, který má hlavně talent na uzavírání obchodů. Kája prohraje, co může. Pneumatiky a kužely na hřišti nemáme a míč, ten si pohlídáme. Pokud ale poker selže, musíme si dát velký pozor. Mistr Kohák totiž vynalezl vlastní kličku zvanou spodní naběračka. Je nezopakovatelná a umí ji jen on. Pak už nás může zachránit jen Gunter Bittengel a nabídnout mu funkci. Kohák je totiž prezidentem, ředitelem či čestným předsedou několika skvělých a bezvýznamných fotbalových klubů.

Jarmil Hubáček – Láďa Hampl je mladý hráč, který bude velmi silný a běhavý. Má ale své políčko konopíčka a je věčně zhulený. Doufejme,

že nabídne dostatečné množství i Ondřeji Vrzalovi, protože jinak si proti němu nikdo ani nevzrzneme. Pozor! Neustále hlídat pokladníka Kikinčuka, aby neměl přístup k rozhodčímu Grégrovi!

Když dodržíme tyto taktické pokyny, pak tento zápas bude srovnatelný s El Clásicem.

Protože: Kdo jsme? Dukla! Co jsme? Dukla! Kdo vyhraje? Dukla!“

Čestným výkopem byla pověřena herečka Naďa Konvalinková, která coby patronka NF Rozum a cit převzala jako dárek sedmdesát kruh Proč kluci milují fotbal do pěstounských rodin. Zazněly hymny – Zelená je tráva z Okresního přeboru a Dukla jede skupiny Našrot. Pak rozhodčí Ivan Grégr zahájil zápas.

Vypukla čirá radost. Kluci vstoupili do utkání trochu s respektem, nervozitou a obdivem k soupeři. První gól padl tak, jak sliboval Hnátek. Nakopnutý vysoký balon zpracoval kapitán Vetchý a nekompromisně vystřelil. O půl čísla menší bojovníci pochopili, že musí vsadit na své trojúhelníky a po kombinační akci srovnali na 1:1.

Ale bylo jasné, že v tomto zápase není výsledek až tak důležitý. To když se například Pavel Kikinčuk řítí ve svých polobotkách proti dukláčkovi a vykřikl: „Nech mi míč, dám ti dvacku.“ Nebo když Jakub Kohák předváděl některé ze svých osobně vynalezených kliček. O „kaučování“ Ondřeje Vetchého a jeho připomínkách nemluvě: „Kikino, běžej, ty nejsi vůbec zpocený!“ nebo „Leoši, dělej, prosíráš představení...“ Ligoví hráči Dukly jen tak lehce předváděli své parádičky a byli potěšením pro oči všech diváků a divaček.

Za stavu 11:10 pro Okresní přebor a pár minut před koncem utkání jsme rozhodli: Kdo dá poslední gól, platí za dva. Dali ho kluci, co milují fotbal. Vyhráli 12:11. Na chvíli se zase sešli jako kdysi ve Vršovicích. Jsou stále kamarádi, jen změnili barvy dresu. A ti tři žlutí – Jery, Jirka a Raty – obklopeni svými současnými spoluhráči „ze žlutého baletu“, je pozvali na slavnostní fotbalovou návštěvu.

Na radosti kluků se podíleli všichni z Dukly – sportovní ředitel Gunter Bittengel, šéf mládeže Petr Fišar, trenér týmu ročníku 2000 Jaroslav Žipaj i trenér A týmu Luboš Kozel. Byla to velká a organizačně náročná akce. Ještě než kluci vběhli na trávník, proběhlo setkání v Dejvic-kém divadle. Propojilo se umění, sport a radost ze hry, ze života. Chtěla jsem jako autorka knížky dát klukům dárek. Zážitek. Vzpomínku. Ať už jednou v životě budou hrát na jakémkoliv hřišti. Když zápas skončil, cítila jsem únavu a radost z obdarování.



ZUZANA MALÉŘOVÁ

(* 1965, DOLNÍ BEČVA)

SPISOVATELKA A PUBLICISTKA. KROMĚ SVÝCH KNIH JE ZNÁMÁ TAKÉ DOKUMENTÁRNÍMI FILMY CYKLU (NE)OBYČEJNÉ ŽIVOTY PRO ČESKOU TELEVIZI, PRACÍ PRO ČESKÝ ROZHLAS NEBO AUTORSKÝM POŘADEM V DIVADLE VIOLA. VLONI VYDALA TITUL PROČ KLUCI MILUJÍ FOTBAL, KTERÝ POKŘTILI MIMO JINÉ I BÝVALÍ FOTBALOVÍ REPREZENTANTI WERNER LIČKA A JAN SUCHOPÁREK.

19

TÉMA